

ІННОВАЦІЙНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ ОРГАНІЗАЦІЙ В ЕПОХУ ЦИФРОВИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ

На сьогоднішній день усі сфери бізнесу зазнають суттєвих змін, перебуваючи під впливом цифрової трансформації, яка, спираючись на новітні технології та інновації, диктує організаціям свої умови. Якщо організація виявляється не готова до змін і не встигає адаптуватися, то її шанси на успіх мінімальні.

Прийняття нових технологій, перебудова бізнес-моделей, розвиток інноваційної культури – лише невелика частина тих викликів, що кидає цифрова трансформація. На сьогоднішній день цифрові технології – один із напрямків, що швидко розвиваються, а інноваційний менеджмент виходить на перший план в успішному управлінні організацією [4].

Цифрова трансформація змушує компанії створення нових підходів у роботі з інноваціями і перегляд раніше прийнятих стратегій управління.

Для успішної цифрової трансформації організації слід розуміти, які технологічні тренди є актуальними.

Перерахуємо основні напрямки цифрової трансформації бізнесу:

Системи планування ресурсів підприємства – це програмні інструменти для інтеграції внутрішніх та зовнішніх інформаційних потоків, від матеріальних та людських ресурсів до фінансів, бухгалтерського обліку та продажу та управління такими потоками.

Технології радіочастотної ідентифікації забезпечують зв'язок малого радіусу дії та використовуються для ідентифікації продуктів, моніторингу та контролю промислового виробництва, ланцюжка поставок та відстеження запасів або у платіжних додатках.

Програмне забезпечення для управління взаємовідносинами з клієнтами та управління ланцюжками постачання використовується для управління взаємодією підприємства з клієнтами, співробітниками та постачальниками.

Соціальні мережі є інтернет-додатками для підключення, створення та обміну контентом в режимі онлайн з клієнтами, постачальниками або партнерами, або ж усередині підприємства.

Електронна комерція є продаж або купівлю товарів або послуг, що здійснюється через комп'ютерні мережі методами, спеціально розробленими для отримання або розміщення замовлень.

Виставлення електронних рахунків – це форма виставлення рахунків, за якої транзакційні документи, такі як замовлення на поставку та умови оплати, передаються відповідним сторонам у цифровому та стандартизованому форматі.

Мережі 5G являють собою наступне покоління бездротової технології, яка забезпечує до 200 разів швидше підключення, ніж мережі 4G, що широко використовуються в даний час, вони збільшують пропускну здатність для більш надійного і швидкого зв'язку між машинами і забезпечать підключення десятків мільярдів пристроїв зв'язку, машин і об'єктів до Інтернету.

Інтернет речей – збирання та первинний аналіз даних безпосередньо при виконанні бізнес-процесів.

Під аналітикою великих даних розуміють використання різних методів та інструментів для аналізу великих обсягів даних, які генеруються в результаті

зростаючого оцифрування контенту, більш масштабного моніторингу людської діяльності та поширення інтернету речей.

Хмарні обчислення є послугами ІКТ, доступ до яких здійснюється через інтернет. СС пропонують можливості гнучкого доступу до додаткової обчислювальної потужності, ємності сховища, баз даних та програмного забезпечення в режимі онлайн в обсязі, що відповідає короткостроковим потребам підприємства.

Штучний інтелект – підготовка та реалізація управлінських рішень, апдейт бізнес-процесів із залученням аналітики інтелектуальних комплексів та нейронних мереж високого порядку.

Блокчейн – це розподілений реєстр, який підтримується та зберігається у мережі комп'ютерів. Мережа регулярно оновлює реєстр на всіх ділянках, де існує, тому всі його копії завжди ідентичні. Це означає, що записи видно і доступні для перевірки всім користувачам мережі, що виключає потребу в посередниках для автентифікації.

Віддалена робоча сила – глобальний скаутинг, технології телекомунікацій, здатні надавати синхронний доступ до інформаційних ресурсів, аудіо- та відеоконференції у реальному масштабі часу.

Адаптивна архітектура безпеки – система забезпечення безпеки на технологіях розподіленого реєстру, здатна визначати, реагувати та усунути небезпеки в реальному часі [3].

Цифрова епоха дуже вимоглива.

Для того, щоб організації досягти успіху, необхідно приділяти особливу увагу інноваційній культурі. Каталізаторами створення та розвитку інновацій у компанії є керівники, проте будь-яке впровадження нововведень безглуздо без бажання та прагнення до прогресу решти штату. Мотивацією можна заохочувати експериментальну

діяльність співробітників, підтримку ініціативи, а також створення окремої команди для інновацій та розвитку нових, більш гнучких методів роботи [1].

Цифрова епоха форсує розквіт інноваційної культури та виводить лідерство на провідну позицію в управлінні, адже без них шанси на успішний результат у протистоянні з викликами, які цифрова трансформація надає, дуже примарні. У цьому контексті наведемо аспекти розвитку лідерства та інноваційної культури:

- Сприяння інноваціям – розвиток відкритого мислення, де співробітники прагнуть пропонувати нові ідеї та сміливі рішення, що позитивно позначається як на внутрішньому середовищі, так і на показниках компанії.

- Подолання страху перед невдачею. Якщо дозволити співробітникам дати волю уяві, дати можливість експериментувати і при цьому отримувати уроки з потенційних невдач, то подолання страху дасть колосальний поштовх для інновацій в організації.

- Залучення співробітників. Лідери повинні залучати співробітників до цифрових ініціатив та давати їм можливість брати участь у процесі прийняття рішень.

- Формування інноваційних мереж. Оскільки нові ідеї постійно сприяють створенню нових ідей, мережа експертів дозволяє створювати цілі цикли інновацій. Крім того, успішні мережі дозволяють людям з різним досвідом та методологіями вирішення проблем отримувати вигоду із синергетичного ефекту взаємного впливу ідей.

Розкриємо чотири основні етапи розробки інноваційної мережі:

1. Створення та об'єднання: підбір членів команди з правильним і позитивним сприйняттям інновацій, їх поєднання між собою з огляду на досвід, кваліфікацію, підходи до інновацій (експерти, генератори ідей, дослідники) та об'єднання їх або в одну мережу або підмережі, які виконують конкретне поставлене завдання.

2. Планування та ініціація: завдання певних стратегічних цілей організації, ініціація ідеї виконання, завдання цільових параметрів, визначення термінів та меж роботи.

3. Мотивація та підтримка: визначити ролі, лідерство, спонсорство, необхідну додаткову підтримку, винагороду.

4. Управління та контроль: задати критерії ефективності на основі індивідуальної та групової успішності, критерії контролю, терміни оцінки, перегляду та зміни мережі; визначити відповідальних за цей захід [2].

Розробка ефективних методів управління інноваційними процесами є важливою для будь-якої організації. Це включає керування портфелями проєктів, вибір відповідних методологій розробки та застосування проєктного мислення для розробки рішень, орієнтованих на клієнта. Гнучкість, як і швидка реакція на зміни довкілля, стає основним принципом в управлінні інноваціями.

Список використаних джерел

1. Бойда С. Інноваційні підходи до управління підприємствами в умовах діджиталізації економіки. Економіка та управління підприємствами. 2022. Випуск 1 (85). С. 72–81.

2. Гришко В.В. Сучасні концепції менеджменту та їх застосування в умовах діджиталізації економіки України. Економіка і регіон. 2021. № 1 (80). С. 61-67.

3. Климчук О.В. Використання інформаційних систем і технологій у менеджменті. Теорія та практика менеджменту: матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. Луцьк, 2021. С. 131-132.

4. Шатілова О. В., Шишук Н. О. Вплив цифрових технологій на управління бізнес-організацією. Стратегічні пріоритети розвитку підприємництва, торгівлі та біржової діяльності : зб. матеріалів Міжнар. наук.-практ. конф. (Запоріжжя, 14–15 трав. 2020 р.). Запоріжжя : ЗНУ, 2020. С. 94-96.